

ВИЛЕНСКИЙ КУРЬЕР

ВЪСТНИКЪ WILEŃSKI

ОФИЦИАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

GAZETA URZĘDOWA.

«ВИЛЕНСКИЙ ВЪСТНИКЪ» выхoдитъ по ВТОРНИКАМЪ и ПЯТНИЦАМЪ.

«KURYER WILEŃSKI» wychodzi co WTORNEK i PIĄTEK.

УСЛОВИЯ ПОДПИСКИ:

Цена въ годъ	10 р.
„ „ оъ пересылкою	12 „
„ „ за полъ года	6 „
„ „ оъ пересылкою	8 „
„ „ на четверть года	2 „ 50 к.
„ „ оъ пересылкою	3 „
„ „ за 1 мѣсяць	1 „

За объявленія платятся за строку 17 к. ер.

Контора редакціи въ Вилнѣ, на Дворцовой улицѣ, въ Гимназіальномъ домѣ.

ВАРУНКИ PRZEDPŁATY.

Cena roczna	rs. 10
„ „ z przesyłką	„ 12
„ półroczna	„ 5
„ „ z przesyłką	„ 6
„ kwartalna	„ 2 k. 50.
„ „ z przesyłką	„ 3
„ miesięczna	„ 1

За ogłoszenia płaci się za każdy wiersz druku po kop. 17.

Biuro redakcji w Wilnie, przy ulicy Biskupiej (Dworcowej), w domach po-unwersyteckich.

СОДЕРЖАНИЕ:

Часть оффициальная: Внутреннія вѣсти: Путешествіе ГОСУДАРИ ИМПЕРАТОРА.—Высоч. грамоты, приказы, повелѣнія.—Приказы управленнаго военнымъ министерствомъ.—О закрытіи университета въ С. Петербургѣ.—Вѣсти о гласномъ и устномъ судопроизводствѣ.—Вѣсти изъ Кретины.

Часть неофициальная: Иностранныя вѣсти: Общее обозрѣніе.—Италія.—Франція.—Англія.—Австрія.—Турція.—Телеграфныя депеши.

Литерат. отдѣлъ: Повѣдка на сѣвѣнныя воды.—Шимскіе извѣстія.—Отъ редакціи.—Выдѣрки изъ газетъ и журналовъ.—Критика: Юрій Любомирскій драма А. Е. Одына.—Жизнь и труды Игнатія Ходяки.—Вад. Сырокомли.—Письма: изъ Вилны, изъ Березовки, и изъ Кенигсберга.—Смѣсь.—Текущ. изв.—Виленскій дневникъ.—Объявленія.

TREŚĆ.

Dział urzędowy: Wiadomości krajowe.—Pobór JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.—Najwyższe reskrypta i rozkazy. Rozkaz p. zarządzającego ministerjum wojny.—O zamknięciu Uniwersytetu w Petersburgu.—Wiadomości o sądach głośnych i ustnych.—Wiadomość z Kretyni.

Dział niourzędowy: Wiadomości zagraniczne: Pogląd ogólny.—Włochy.—Francja.—Anglia.—Austria.—Turcja. Depesze telegraficzne.

Dział literacki: Wycieczka do wód sąsiednich.—Szymek z pod Opoczna.—Szamoty.—Przeгляд писм czasowych.—Krytyka: Jerzy Lubomirski dramat A. E. Odyńca.—W. Koronowicza.—Życie i prace Ignacego Chodźki—Władysława Syrokomli.—Listy z Wiednia, z Berzówki, z Królweca.—Rozmaitości.—Wiad. bieżące.—Dziennik Wileński.—Ogłoszenia.

Часть оффициальная.

Ст. Петербургъ, 26-го сентября.

На Копыльскомъ посту, въ Черноморіи, 20-го сентября.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по отбытіи изъ лагеря при Хамкетяхъ, 17-го сентября имѣлъ почлегъ въ станицѣ Андруковской, 18-го въ Лабинской, 19-го въ Усть-Лабинской, а сегодня имѣетъ оный на Копыльскомъ посту; завтра ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО отправляется чрезъ укрѣпленія Адагумское и Крымское въ Константиновское, оттуда моремъ въ Сухумъ-Кале и Поті, а потомъ, частью на пароходѣ по Ріону, частью по вновь устроенному шоссе, въ Кутаисъ.

Высочайшими грамотами Всемилостивѣйше пожалованы кавалерами орденовъ, 30-го августа 1861 года, св. Станислава первой степени, генералъ-майоры: Платонъ-Григорьевичъ губернаторъ и исправляющій должность военного начальника Платонъ губернскій Евгений Рожновъ; членъ совета и ученого комитета корпуса горныхъ инженеровъ Андрей Герингъ 2-й.

Высочайшимъ приказомъ, по военному ведомству, 9-го сентября, назначены: командиръ 2-го армейскаго корпуса, генералъ отъ инфантеріи Липранди—членомъ военного совета, съ оставленіемъ по гвардейской пехотѣ; состоящій по полевой конной артиллеріи генералъ-лейтенантъ Храулевъ—командующимъ 2-мъ армейскимъ корпусомъ; казакская гренадерская Егго Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Николаевича артиллерійской бригады подполковникъ Семчевскій—командиромъ баттарейной № 1-го баттарей сей бригады.

Высочайшимъ приказомъ по министерству юстиціи, 23-го августа, директоръ департамента народнаго просвѣщенія и членъ главнаго правленія училищъ, тайный совѣтникъ Ребиндеръ, назначенъ къ присутствію въ правительствующемъ сенатѣ, съ увольненіемъ отъ упомянутыхъ должностей (4-го августа 1861 г.).

Приказомъ министра народнаго просвѣщенія, 26-го августа, уволенъ отъ службы: Виленскій директоръ училищъ, коллежскій совѣтникъ Фрейманъ, согласно прошенію по болѣзни, съ мѣсячнымъ, должности присвоеннымъ.

Дополненіемъ къ Высочайшему приказу, отданному по министерству внутреннихъ дѣлъ, 30-го августа, Гродненскій вице-губернаторъ, действительный статскій совѣтникъ Рожновъ, назначенъ Нижегородскимъ вице-губернаторомъ.

Приказомъ по министерству внутреннихъ дѣлъ 6-го сентября, производится за выслугою дѣлъ, изъ коллежскихъ въ статскіе совѣтники: непремѣнный членъ Ковенскаго приказа общественаго призванія, коллежскій совѣтникъ Гаховичъ (съ 23 января 1861); изъ коллежскихъ ассесоровъ въ надворные совѣтники: непремѣнный членъ Могилевскаго приказа общественаго призванія Гаидукъ (съ 9 декабря 1860); изъ коллежскихъ секретарей въ титулярные совѣтники: непремѣнный членъ бывшей Киевской губернской комиссіи народнаго продовольствія, Сидельскій (съ 22 июня 1860 г.). Опредѣляются въ службу: изъ Старовскихъ, титулярный совѣтникъ Янушевскій—столноначальникомъ римско-католической духовной коллегіи (съ 23 июня 1861 г.).

По представленію и. д. намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, 30-го августа

Діалъ урѣдowy.

St.-Petersburg, 26-go września.

На стаци Копыльскій, над Черномъ моремъ, 20-го września.

CESARZ JEGO MOŚĆ, по выѣздѣ изъ оbozu под Chamkietami, 17-go września nocował w stancji Andrukskiej, 18-go w Łabińskiej, 19-go w Ust-Łabińskiej, a dzisiaj nocuje na stacji Kopylskiej; jutro JEGO CESARSKA MOŚĆ udaje się przez warownie Adagumską i Krymską do Konstantynowskiej, ztamtąd morzem do Suchum-Kale i Poti, a potem częścią na parostatk Rionem, częścią nowourządzonym szosse, do Kutaisu.

Przez Najwyższe dyplomata, 30-go września 1861 roku, Najlaskawiej zostali mianowani kawalerami orderu św. Stanisława pierwszjej klasy: generał-majorowie: Płocki gubernator cywilny i pełniący obowiązek naczelnika wojennego gubernji Płockiej Eugeniusz Rożnow, i członek rady i komitetu uczonego korpusu inżynierów górniczych Andrzej Herngros 2-gi.

Przez Najwyższe rozkaz dzienny, 9-go września, w wydziale wojennym, zostali назначeni: dowódca 2-go korpusu armji, generał piechoty Liprandi—członkiem rady wojennej, z pozostaniem w piechocie gwardji; zostający w polowej artylerji jazdy generał-porucznik Chrulew—dowodzącym 2-m korpusem armji; podpułkownik artyleryjskiej brygady Kaukaskich grenadierów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Nikołajewicza Siemczewski—dowódca pozycyjnej № 1-go baterji tej brygady.

Przez Najwyższy rozkaz dzienny, 23-go sierpnia, dyrektor departamentu narodowego oświecenia i członek zarządu głównego szkół, rada tajny Rebinder, назначony został do zasiadania w rządzącym senacie, z uwolnieniem od obowiązków wymienionych (4-go sierpnia 1861 r.).

Przez rozkaz dzienny ministra oświecenia narodowego, 26-go sierpnia, Wileński dyrektor szkół, rada kolegjalny von Freiman, na własną prośbę, z powodu choroby, uwolniony został ze służby, z mundurem do obowiązku przywiązany.

Przez dodatek do Najwyższego rozkazu dziennego, w wydziale ministerstwa spraw wewnętrznych, 30-go sierpnia, Grodziński wice-gubernator, rzeczywisty rada stanu Rożnow, назначony został Niżegorodzkiem wice-gubernatorem.

Przez rozkaz dzienny, w wydziale ministerstwa spraw wewnętrznych, 6-go września, za wysługę lat zostali mianowani: ciągły członek Kowieńskiego urzędu powszechnego opatrzenia, rada kolegjalny Gaichowicz, rada stanu (od 23-go stycznia 1861 r.); ciągły członek Mohylewskiego urzędu powszechnego opatrzenia, assosor kolegjalny Hajdukow, rada dworu (od 9-go grudnia 1860), i ciągły członek byłej Kijowskiej komisji gubernialnej żywności narodowej, sekretarz kolegjalny Scisłowski, rada honorowy (od 22-go czerwca 1860 r.). Zostający w dymissji, rada honorowy Januszewski, został przyjęty do służby na posadę naczelnika stoła rzymsko-katolickiego kolegium duchownego (od 23 czerwca 1861 r.).

Na przedstawienie p. o. namiestnika w Królestwie Polskiem, **CESARZ JEGO MOŚĆ**, 30-go sierpnia (11-go

ПОѢЗДКА НА СОСѢДНІЯ ВОДЫ.

I.

На дворѣ шелъ проливной дождь. Но это было въ такую пору, когда радъ дождю, какъ давно-желанному гостю. Цѣлая недѣля стояла невыносимо-душная жара. Только къ раннему утру улеглась ѣдкая пыль по улицамъ; только раннимъ утромъ свѣжая струя влажнаго воздуха пробивалась въ комнату сквозъ растворенное окно вмѣстѣ съ отголоскомъ щепета уже вставшей ласточки. Но все это было раннимъ утромъ, которое проплетало безслѣдно для городскихъ жителей. За тѣмъ снова жара и пыль, снова душный воздухъ стоитъ пыльными неподвижными слоями, въ которыхъ тяжело дышать.

Теплый обильный дождь прибилъ къ землѣ ѣдкую пыль, смочилъ сухую, растрескавшуюся почву, омылъ пожелтѣлыя листья тополя и липы. Широкие ручьи дождевой воды съ шумомъ неслись по стокамъ, а влажный свѣжій воздухъ тихо лился въ душины комнаты. Темно-свѣрая тяжелая туча незаметно подвигалась и заволокала со всѣхъ сторонъ небо...

Любо было въ эту минуту подойти къ распахнутому окну и полной грудью вдыхать въ себя свѣжую струю воздуха, чувствовать какъ влажныя волны его обливали лицо и раскрывали грудь...

На улицѣ было пусто. Только изрѣдка пробѣжить торопливой побѣжкой, подвѣивъ полы длиннаго сюртука, еврей-факторъ, да пробѣдетъ крестьянинъ на телегѣ, закрытый съ головой понойной; его промокшая лошадишка бережно стучаешь по лужамъ и только ветриваешь ушами при каждой падавшей дождевой каплѣ.

— Докторъ! докторъ! здравствуйте!...

Изъ за угла показался мой знакомый докторъ, славный добрый толястикъ. Фигура его, съ нахлобученной по самымъ уши шляпой, накрытая какимъ-то арюкунцовымъ зонтикомъ, была до невозможности жалка и комична.

Докторъ, услыхавъ зовъ, поднялъ голову.

— Здравствуете! Какова погода?—Что скажете!...

— Для меня великолѣпна; для хлѣбовъ тоже... не знаю, какова для васъ, отвѣчалъ я съ улыбкой самой незлобной, простодушной и насмѣшливой.

— Ага, хорошо вамъ хвалить дождь въ комнатѣ. Подите-ка, обь этомъ вотъ подъ этой кровлей потолкуемъ.

Докторъ показалъ на свой арюкунцовый зонтикъ... Въ это время дождь, почти уже переставшій, ливнемъ бросился снова. Докторъ, что то хотѣлъ было сказать, но оглянувшись пасмурно кругомъ, недобро высочилъ изъ еврейской таратанки, въ которой ѣхалъ и мелкой рысью побѣжалъ къ моему крыльцу. Черезъ минуту онъ былъ уже въ комнатѣ.

— Пожалуста, любезный товарищъ, (съ докторомъ мы были изъ одного университета) прикажи дать мнѣ ста-

капъ кофе съ коньякомъ и сигару. Посмотри, цѣлая струя залила за воротникъ.

И докторъ сдѣлалъ самую умильную физиономію. Съ него въ самомъ дѣлѣ лилась ручьями дождевая вода. Лаской разобравъ его кое-какъ, и мы ушлись съ нимъ на глубокомъ диванѣ. Докторъ закурилъ сигару: Нѣсколько минутъ мы молчали: онъ отдыхалъ и приходилъ въ себя послѣ избавленія отъ опасностей потопленія. Я съ своей стороны уважаю молчаніе человѣка, когда онъ начинаетъ обкуривать свою сигару. Впрочемъ это дѣлать не долго. Докторъ любилъ говорить, какъ всѣ эти добрые славные толястики, которыхъ мы любимъ избирать въ директоры клуба, съ которыми любимъ выпить бутылку портера и которые любятъ носить букеты цвѣтовъ ко всѣмъ всевозможнымъ именинникамъ города.

Какъ всѣ славные и толястѣ добряки, докторъ былъ холостъ, и потому скоро сходился съ людьми, а къ тѣмъ, которые ему нравились, привязывался всѣмъ сердцемъ. Къ числу послѣднихъ, кажется, принадлежалъ и я.

— Знаете что, mio amico, нужно посмотрѣть у васъ языкъ, у васъ самая подозрительная наружность—началь докторъ.

— Перестаньте, докторъ. Вы мой госте; смотрите языкъ тогда, когда я васъ приглашу, какъ доктора.

— Эге, батенька, развѣ я Радзивиллъ, развѣ я понечитель богоугоднаго заведенія, развѣ я бернардинскій квесторъ на отдыхѣ, что стану даромъ терять время и дѣлать вездѣ свое dolce far niente. Не для васъ, такъ для себя я долженъ каждую минуту шупать пульсъ, смотрѣть языкъ, рѣзать мясо живое и мертвое. Докторъ—это тоже брутеръ, который долженъ ежеминутно практиковать свою руку. Вы вѣдь и на нашъ фанкультетъ иногда заглядывали—вспомните нашего Басова...

— Ага! Докторъ заговорилъ объ университетѣ. Это было его конекъ. Мой языкъ былъ почти спасенъ... И въ самомъ дѣлѣ университетъ для каждаго изъ насъ такъ дорогъ, какъ дорого все, что связано съ чудною порою нашей молодости, полной дивныхъ грезъ и дерзкихъ, и смѣлыхъ уволаній.

Я всею силою старался ввести въ дѣло это ultima ratio, но на этотъ разъ потерпѣлъ полное поражение. Погода хмурилась все болѣе и болѣе. Докторъ, еще не обсохшій, былъ не совсѣмъ въ духѣ и не долго горячился, по старой студентской привычкѣ о добротѣ и о видномъ братѣ. Скоро принялся онъ за меня, самаго упрямаго пациента, столько же ненавидящаго рентенъ, сколько каждаго порядочный человекъ ненавидитъ просероченное заемное письмо въ рукахъ вѣчно невыспавшаго квартальнаго.

— Языкъ у васъ прескверный!

— Очень вамъ благодаренъ, докторъ!...

— Пульсъ ускороенъ... Шибко торопитесь жить, любезный другъ.

— Что дѣлать, докторъ, обстоятельства, темпераментъ...

— Г-мъ... обстоятельства!... Цвѣтъ лица ближе по-

ходить къ лимону, чѣмъ къ цвѣту здороваго мяса... Правый бокъ немного болитъ... Утромъ вкусъ хины во рту.

— Иногда... Да что вы, докторъ, хотите удивить меня своимъ предвѣдніемъ, что-ли. Дѣло извѣстное: чиновникъ, какъ всякій чиновникъ—ну вотъ и цвѣтъ лица желтый, и горечь на языкѣ, и боль въ правомъ боку. Не нужно быть порядочнымъ фельдшеромъ даже, чтобы отгадать это.

— Правда, хотя это очень грустная правда; да наше дѣло въ томъ, чтобы сказать: не горячитесь, будьте терпѣливѣе, поменьше честолюбивыхъ мечтаній!

— Я честолюбивъ?

— Постойте... поменьше чиновничьей ревности, и порже вызывать жаль, когда она сама хочеть устояться, и дѣлать только свое оффициальное дѣло, т. е. только смазывать колеса, на сколько нужно.

— Что дѣлать, докторъ, я службу, я принадлежу обществу. Согласитесь, что эта обстановка не похожа на обстановку старинныхъ мыльшъ аркадскихъ настушковъ и пастушечь, не похожа на обстановку картинъ. Вато и Буме. Вспомните, что я еще не достигъ зенита чиновничьей службы; мнѣ нѣтъ шестидесяти лѣтъ; у меня не раздается въ кабинетѣ шорохъ женскихъ юбокъ и скринъ сплетенъ волоокой и прекрасно-грудой жены съ ея знакомыми; у меня нѣтъ еще прѣлки безпорочной службы и золотушныхъ дѣтей, утромъ цалующихъ ту руку, которая послѣ обѣда треплетъ ихъ за уши. Конечъ концовъ—я и не могу только созерцать среду, потому что я еще живу въ ней, а не расту поперегъ.

— Поставьте здѣсь точку и тире, мой благородный другъ, перебилъ докторъ. Все это прекрасно, но, къ сожалѣнію, совершенно не мое дѣло. И такъ—завали въ печени, раздраженіе нервовъ, визашекъ золотыхъ изліаній, зачатки худосочія. Знаете, что я думаю...

— При этихъ вопросахъ я никогда не позволю сказать себѣ: «нѣтъ, незнаю, милостивый государь!» не позволю даже спросить: «что?»—а только шире раскрываю глаза и приговариваю слушать совѣты, съ тѣмъ, чтобы не исполнять ихъ.

— Конечно.

— Я раскрываю глаза какъ только можно шире.

— Побѣжайте на наши воды.

— Ого, а служба, а деньги, а даль?

— Вадоръ. Устроите все. Смотрите, потомъ будетъ поздно. Тридцать-сорокъ соленыхъ ванъ; полтораста, двѣсти стакановъ соленой воды на тощакъ, и вы почтене будете довольно сносно. Подъ ваши изношенные сапоги будетъ подбита довольно прочная подметка... Но, слушайте: политику съ ея газетами къ чорту; книги и бумаги тоже. Веселый кружокъ болельныхъ и безцеремонныхъ добряковъ; преврансъ по грошу; иногда милое застѣнчивое личико блондинки и застѣнчивый говоръ ея перваго порыва сердца; раздушенное billet-douf... и вы оживете, обновитесь, вы будете свѣжи, а свѣжая мысль больше дастъ

плода, чѣмъ судорожная усталая дѣятельность подорваннаго труженика. А тамъ увидимъ: не въ послѣдній разъ я шлю вамъ кофе и курю вашу сигару. Всѣ ваши ревматизмы...

— Перестаньте, докторъ, немного больше сожалѣнія; реестра болѣзней, которая вы во мнѣ открыли, довольно не только для отпускнаго билета на воды; ихъ слишкомъ достаточно для абиода туда, откуда нѣтъ возврата.

Вопросъ рѣшенъ по вашему; я ѣду.

— И прекрасно. 1-го июня вы недолжны быть здѣсь.

И докторъ, усвоивъ свою совѣсть, разлеся комфортабельнѣе на диванѣ, докончилъ медленно кофе и, принямаясь за другую стаканъ, потребовалъ новой сигары.

— Ну теперь, скажите, мой благородный другъ, что новаго въ мірѣ политическомъ и литературномъ.

Мы разговорились. Разговоръ пошелъ живѣе. Докторъ былъ либералъ; онъ смотрѣлъ на политическія событія съ той же точки, какъ и я, т. е. съ чисто-физиологической, и ему былъ дорогъ, какъ и мнѣ, юношескій пылъ и увлеченіе. Результаты вышли впрочемъ у насъ такіе же, какъ и у всякаго доморощенного политика: мы запутались въ итальянскомъ вопросѣ только, кажется, потому, что при развязкѣ не могли понять Наполеона при Гаэтѣ и Англіи при Суэскомъ перешейкѣ. Литература была сподручнее. Въ ней не было путаницы, которую угодили кабинеты друга въ дѣлѣ политики. Съ каждымъ шагомъ въ ней пробивались новыя свѣжа идея, высказывались онѣ смѣлые и независимые. Бойцы мысли, отстаивающіе свои хоругви, были намъ также дороги, какъ и герои и ратники дѣла, умирающіе при своихъ обстрѣленныхъ и окуренныхъ пороховымъ дымомъ знаменахъ.

Поздно вечеромъ мы разстались съ докторомъ, крѣпко пожавъ другу другу руки, до новаго свиданія послѣ воднаго курса...

(Продолженіе слѣд.)

ПРОИСШЕСТВІЯ.

Съ 11 на 12 число сего сентября, въ Ново-Александровскомъ уездѣ, Ковенской губ., сдѣлано невинными людьми нападеніе на хуторъ Колацкини, въ которомъ жилъ дворянинъ Викентій Лосинскій 80 лѣтъ отъ роду. Два чловѣка влозились въ дверь и одинъ изъ нихъ ударилъ Лосинскаго, тоже 80 лѣтъ, Анну, отъ чего она упала полуертвено, а потомъ тремя ударами убили самого Лосинскаго. Потомъ таскали по полу жену его, кололи глаза, грозилъ зарезать, допрашивая гдѣ деньги. Разбойники захватили въ сумку 15 р. денегъ, золотое кольцо, а отъ склада забрали жизненные припасы и ушли, приставивъ лѣтнику къ двору.

Жизнь Лосинскаго спасена. Мѣрами земской полиціи задержаны 3 подозрительные чловѣка, которыхъ примѣты сходны съ расказами Лосинскаго.

(11-go сентября) сего года, соизволил Всевеличайше...

(Слв. Пч.)

По введении в действие временного наказа полиц...

правилами устава о гарнизонной службе, а предназна...

По распоряжению высшего начальства, вследствие...

— Въ Экономическом указателе извѣщаютъ, что нѣско...

Въ редакцію сообщены для начатія въ Виленскомъ Вѣстн...

Въ юль мѣсяцѣ, прибылъ въ Столицу въ имѣніе свое Крети...

вършенія) тер. року, рачыл најлaskавіей назначыць гл...

По wprowadzeniu do mocy obowiązującej policyjnej in...

узыцію војска до усмиерzenia zaburzeń i nieporządk...

W skutek rozporządzenia władzy wyższej, z powodu...

W przewodniku ekonomicznym piszą, że przed niejak...

Redakcja Kurjera otrzymała, dla umieszczenia w swem pi...

„W zeszytym lipcu przybył ze stolicy do dres swoich Kretyn...

SYMEK Z POD OPOCZNA.

Opowiadanie z niedawno minionych czasów.

S. Szamota.

(Dalszy ciąg ob. N. 75).

— Jakoś niedługo się frasował, bo już na Tsy Króle...

— Oj panie, przeraża Szymek, a to najgłówniejsza...

— Niemów mi nigdy i słowa o nim, — przerwał poryw...

— A toć nas choć kiepski rozum wczesniej się na...

— Nie upłynęło i kwadransa a już Szymek przewie...

tylko Bóg jeden wie i kiedyś to policy. Aleć to pan...

— Nie mój Szymonie, pana Starosty wcale nie prosi...

— Z psepromieniem panica za moje natęctwo, rzekł...

— Pomyślał chwilę p. Zygmunt, — ponieważ się nigdy...

— Panicu i to o takie bzdurstwo panie się frasuje...

— Rzucił mu się na szyję p. Zygmunt, lecz Szymek...

— Nie upłynęło i kwadransa a już Szymek przewie...

Zostawszy pan Zygmunt ze szwagrem w stancyjce, d...

— W pośród takich dumań, i toczącej się w tym p...

— Gdy w tym zatętniało pod oknem, i w téjże pr...

— Panicu i to o takie bzdurstwo panie się frasuje...

— Nie upłynęło i kwadransa a już Szymek przewie...

się zacięła, tak nie i nie, póki jęć nie powiem na co...

— Skonczył wręcić Szymek opowiadanie swęj przyg...

— Chciał i pan Zygmunt na całą noc ruszyć, lecz...

(Dokończenie nastąpi).

Dział nieurzędowy.

Wiadomości zagraniczne. POGLĄD OGÓLNY.

Cesarz Napoleon wrócił do Paryża; uczynił to w porę, bo zbieg rozmaitych okoliczności rozniósł truźbę, niepewność i przewidywanie smutnej przyszłości. Z dniem 1-go października, wchodzi w życie traktat handlowy, zawarty między Anglią i Francją. Przedsiębiorcy angielscy chcą zalać powodzią najlepszych i najtańszych wyrobów swoich targi francuskie, kucey i rękodzielniczy miejscowi uzbili się już od stóp do głowy, aby to straszliwe przesilenie wytrzymać. Walka o zwycięstwo będzie zacięta, pojedyncze straty niewyrachowane, nim stan gorączkowy przemienie i stosunki ułożą się do równowagi. Ale zataić nie podobna, że ten bój wynalazków i pracy wybuchnie w chwili dla Francji wiece niekorzystnej, dla Anglii natomiast pomyślniejszej. Bóg pobłogosławił rolnictwu angielskiemu, tegoroczne żniwa były obfite, a zbiór ich łatwy; przeciwnie we Francji zboże chybiło, cena chleba nagle podskoczyła do wysokości biedną ludność zatrzaskującej a zwierzętność nie mogła jej dać innej pociechy, prócz zapewnienia, że chleb więcej już nie podrożeje. Wprawdzie winobranie we Francji jest tak wyborne, jakiego od r. 1811 kraj nie pamięta, ale i przypomnienie tej złowrogiej lichy prędsadne umysły zastrasza. Cokolwiek, bądź właściciele winnicy pewni są ogromnych zysków, ogólne bogactwo kraju wzrosło, ale nim wina tegoroczne zamienią się na złoto, czas niedostatku niełatwo będzie do przebycia. Sądzić nie należy, aby Francji groziło jakie wielkie wewnętrzne niebezpieczeństwo; jest to bezwzględnie kraj najbogatszy w pieniądze na stałym lądzie, ale ufnosć chwiać się zaczyna; kapitaliści cofają się ze swojami zapasami i wrześnie wypłaty były niezmiernie dla handlu i przemysłu trudne. Dziwny ten naród francuski! Spocynęk niepokoi go, jak inne narody niepokoiłaby naciągająca burza. Niepodobna trzymać go długo w zawieszaniu, w każdej zwłoczce podejrzewa albo nieszczerłość działania, albo jakieś ukryte na swobodę swojej zamachy. Leniwy postęp sprawy włoskiej, słusznie naród Napoleonowi przypisuje i zali się, że jedyna rękojima zewnętrzną potęgę Francji ufnosć ludów ginie, że sprawy wschodnie podobnie puszczone na wolę przypadku; że zgola wśród wiru zdarzeń nigdzie nie widać mądrej przewodniczącej myśli, nigdzie ohoty do działania, życie wlece się z dnia na dzień, a co gorsza przewidzieć nie można, co z takiego stanu wyniknie.

Cesarz wnet po powrocie swoim zwołał radę ministrów, we dwa dni później powtórna rada odbyć się miała; wespół zwołano konferencję w ministerstwie spraw zagranicznych pod przewodnictwem pana Thouvenel między dyplomatai francuskimi, dla ułożenia instrukcji, mających się wręczyć margrabiemu de Lavalette, postowi przy dworze rzymskim. Osoby wtajemniczone utrzymują, że cesarz izbę prawodawczą rozwiąże i nowe powszechne wybory nakaze, że gólwie tą drogą chce zbadać myśl ludu pod względem jego przekonań o władzę świecką. Jeżeli ten zamiar rządu będzie wyraźnie wypowiedziany, poda on zapewne jedyny, o ile na to nieudolność ludzka pozwala, środek zbadania prawdy. Ale nie ten jedyny powód skłania cesarza do rozwiązania izby. Prawodawstwo 24-go listopada wymagało ludzi nowych; zdaje się, że nakoniec zdanie hrabiwego Persigny przemogło i że Francja ujrzy prawdziwych przedstawicieli narodowych.

Kto wie, czy cesarz Napoleon, popełniwszy w roku przeszłym błąd narzuceniemu swych odwiedzim królów pruskiemu w Baden, nie popełnił jeszcze większego, tak natarczywie nastając, aby król Wilhelm wyzwał się za to nieproszoną grzeźnością. Przynajmniej, spodziewana bytność króla pruskiego we Francji wprawia w ruch pióra dziennikarów i potrąca struny, które lepiej było zostawić w milczeniu. Podług nas, z tej natarczywicy wymaganej a niechętnej przyzwolenia podróży, żaden nie wyniknie pożytek. Stan rzeczy w Europie, ani na włos nie zjeździe z tej drogi, na jakiej dziś je widzimy. Poufne dzienniki francuskie biedzą się, jak wypadkowi tak powszedniemu nadać wielką polityczną doniosłość. Konstytucjonista wystąpił z pięknie ułożoną, ale widocznie naciąganiem piśmem, które czytelnicy nasi w dzisiejszym Kurjerze znajdują. W niem p. Grandguillot usiłuje, w jakimś sielankowym, nastroju, dowieść, że z odwiedzin Francji przez obcych panujących, wielkie błogosławieństwo na ludzkość spłynęło; że za Ludwika Filippa Francja, jak zapowietrzona omijana była przez królewskie rodziny, że przeciwnie od czasu wstąpienia na tron Napoleona III, jeździć one poczęły po nauce, jak rewolucję obracać na pomyślność i wielkość państw swoich. Taki pogląd jest widocznie wymierzony dla zażenięcia byskotliwością swoją oczu czytelników. Królowa Wiktorja odwiedzała i za Ludwika Filippa i za Napoleona III Francję, ale zapewne nie po naukę, jak rewolucję odwracać lub jak je na własny pożytek kierować. Odwiedziny królowej mórz nie ocalały Ludwika Filippa od upadku, tak jak nie oparły przysięgi między nią a Napoleonem na niewruszonych zasadach. Król Leopold belgijski często odwiedzał Francję za panowania swojego teścia; był w Biarritz przeszłego lata, ale pewnie nie po naukę jak w czasach rewolucyjnych postępować, bo w lutym 1848-go roku dał najwznieśliwszy wzór prawdziwej królewskiej mądrości, ukazał się najmiejsciejszym sternikiem nawy państwa, miotanęj rozburkami balwanami rewolucyjnej burzy. Wówczas Ludwik Napoleon nie znajdował się jeszcze we Francji, kiedy lud belgijski zaciągnął względem swego króla prawdziwego ojca ojczyzny, nieśmiertelne obowiązki wdzięczności. Król szwedzki świeżo zwieził Francję, ale nie po naukę, jak Konstytucjonista podobna się utrzymywać. Może Franciszek II mógłby być co na podróży do Francji skorzystał, ale jakże Bourbon miałby ścisnąć rękę Bonapartego? a rzytm, należąc do rodu, niezdolnego nie nauczyć

się i nie zapomnieć, pocóz miał truć się do Paryża, wiedząc z góry, że za radami podawanymi sobie nie pójdzie. Luna rzeźba była, kiedy w Gaccie zamknięty, wyciągał ręce do Napoleona, blagając o litość, kiedy mloda i piękna królowa zaklinała cesarzową Eugenję, aby przez wzgląd na stan blizkiego macierzyństwa, wystrzelać przestała; wówczas Franciszek II dobrowolnie oświadczał ochotę do najwyższych nadań, lecz i po to nie potrzebował jeździć do Paryża, miał dosyć przykładów i dziadowskich i ojcowskich, jak w podobnych razach poczynać, jak w czas je dawać i w czas cofać należy. Słowem pomysli Konstytucjonisty posyłania królów do Paryża na naukę jest bardzo niezręczny, że nie powiemy, obraźliwy. Nie jest szczęśliwym i drugi, że skoro król pruski i cesarz Francuzów rozumieć się wzajemnie naucza, wnet Niemcy i Francuzi poczną wzajemnie pojmnować siebie i kochać. W polityce podobne czułości miejsca mieć nie powinny, zbyt już spowszedniały, aby nie narazały na śmieszności. Konstytucjonista utrzymuje: że Austria młdała z przestachu, dowiedziawszy się o tem, że król pruski pojedzie do Compiegne, że wszystko, co miała do ofiarowania Prusom, natychmiast przekładała im do wzięcia, jak np. przyzwolenie, aby Prusy po kolei przewodniczyły z Austrją pracom sejmowym Związku niemieckiego, tak aby w jednym roku pełnomocnik austrijski, a w drugim pełnomocnik pruski, stał na ich czele; że ustępowała Prusom dowództwa nad wojskiem związkowem pod warunkiem, aby król pruski do Francji nie jechał, i aby w razie wojny we Włoszech, sprawy niemieckiej bronił. Ten ostatni dodatek wszystko popsól. Wilhelm I wolał już odwiedzić sąsiada, niż narazić lud swój na rozlew krwi, a skarb na niewyrachowane wydatki, zwłaszcza, że jak dzienniki pruskie mówią, trudno jest ufać gabinetowi, który na czele politycznych enót swoich stawi niewdzięczność!

Większą, lubo arcyszorstką prawdą odznacza się dziennik londyński Times. Wręc oświadcza, że jeżeli Prusy mają szukać przymierza, niech starają się o przymierze z Anglią. Francja musi koniecznie, prędzej czy później, ajak dziennik Times twierdzi, nawet bardzo prędko, wojnę z Prusami rozpocząć. Według zdania tegoż dziennika, choćby Napoleon Francję największymi dobrami osypał, choćby półświata dla niej zdobył, dopóki jej prowincji nadreńskich nie wróci, dopóty Francja szczęśliwa i zaspokojona nie będzie. W wojnie, pomoc floty angielskiej jest dla Prus konieczną, bo wówczas kiedy ich wojska walczyć będą z francuzkami, okręta Napoleona, a ma ich tyle i tak potężnych, znieją i zburzą całą zamożność nadmorskich miast pruskich. Niech więc król Wilhelm stara się o przymierze z Anglią, Austrią, Rossją, Hiszpanją i Włochami, ale broń Boze, z Francją; to go zgubi i ściągnie znowu na jego państwo klęski 1806 roku, bo na pierwszą myśl przymierza prusko-francuzkiego, drugorzędne państwa niemieckie rzucą się w ręce Francji, pozwalają zabrać prowincje nadreńskie, byleby własne trony ocalać. Jeżeli więc Francja nęci Prusy do przymierza, to nie w innym celu, jak aby je wpędzić w matnię mamidłem jednolitego niemieckiego cesarstwa, którego Napoleon, również nie chce, jak Włoch jednolitych, a uśpiwszy Prusy i zagarnawszy prowincje nadreńskie, oddać je na posmiewisko świata. Dziennik Times sam nie wierzy temu, co mówi, wie on dobrze, że król pruski cesarstwa niemieckiego nie utworzy, bo choei z patryotyzmu jego dusza tego pragnie, ale wiek, ale trwożliwość sumienia nie pozwala mu powiedzieć z Wiktozem Emmanuelem: Salus populi suprema lex esto!

Te szermierstwa dziennikarskie biegu rzeczy w inną stronę nie skierują; odwiedzin króla pruskiego są tylko wyzajmniemieniem się grzeźnością za grzeźność. Gość pożądany przybył w niedziele 24 września, (6 października) o godzinie 6 wieczorem do Compiegne. Cesarz przyjął go przy dworcu kolei żelaznej; obadw monarchowie mieli stroj zwyczajny, nie mundury; licznie zebrana ludność podziwiała ich okrzykami. Cesarzowa czekała na królewskiego gościa w zamku z następują tronu u dołu wielkich wschodów, a gdy król przybył wyszła aż na krużganek. Król Wilhelm pocałował cesarzową w rękę, uścisnął i popieścił następcę tronu, potem podał ramię gosodyni i wprowadził ją do zamku. Wieczorem odbył się wielki obiad, po którym będzie polowanie z pochodniami, jutro po śniadaniu znowu łowy.

Nawet roznieione przez dzienniki wieści, że w Compiegne załatwi się przynajmniej królestwa włoskiego, są mylne. Już między obu gabinetami pruskim i włoskim rzecz tymczasowo załatwiono. Król Wilhelm oświadczył, że na koronacji w Królewcu nie będzie się znajdował przedstawiciel Franciszka II, poseł zaś Wiktorja Emmanuela przedstawiciel będzie tylko osobę swojego króla. Otrzymaone w tej chwili dzienniki zagraniczne z przeszłej niedzieli t. j. z dnia 6 października nie przyniosły żadnej ważnej wiadomości, prócz że dziennikarstwo włoskie zaprzecza wszelkiego urzędowego pochodzenia broszurze: rękojmie i oświadcza że baron Ricasoli żadnego ultimatu w stolicy ś. nie przesyłał; że list ojca Passaglia co raz więcej nabyma powagi. Obszerne wyciągi tego pisma powtórzone są przez dzienniki. Niemordowany jezuita wydał nowy traktat teologiczny, podobnieć w języku łacińskim, pod napisem: O obowiązkach biskupa rzymskiego, papieża, mieszkanca w Rzymie, choćby to miasto zostało stolicą włoską. O Passaglia wrócił do Rzymu; kardynał Altieri upoważniony został przez Piusa IX, do zapytania czy przynajmniej on do autorstwa rozgłosnego listu? Niekotrzy dziwią się śmiałości O. Passaglia, ale to zadziwienie ustaje w obec wiadomości, że generał Goyon otrzymał rozkaz mieć w opecie jego osobę.

Uwagi nad stanem Austrii, Węgier i krajów turecko-słowiańskich będą przedmiotem przyszłego naszego poglądu.

Włochy.

Turyn, 25-go września. O Passaglia, młdeje teraz w oblokach kadzideł, ktorými dziennikarstwo go otacza; wszystkie włoskie przymiotniki w najwyższym stopniu, wyczerpują się dla niego. Jest to najznakomitszy, najbardziej zdumiewający, najslawniejszy i t. d. List do biskupów ściagnął ten chór pochwał na głosnego Jezuitę. Kilka dni temu zreconcyl list wyszedł po łacinie, pod następnym napisem: „Pro causa italica ad episcopos catholicos, presbytero catholico auctore.“ Za sprawą włoską do biskupów katolickich, rzeczk katolickiego kapłana.

O Passaglia, przeszedł Rubicon; niech więc do Rzymu nie wraca. Mimo pozorne umiarkowanie swego dziecka, zerwał on zupełnie ze stolicą św. Przypomina, że święci ojcowie kościoła radzili wszystkim, nawet najmniejszemu członkom duchowieństwa, głos podnosić, skoro ujrzą kościół w niebezpieczeństwie. Oparty na tój powadze. O Passaglia Rzym ostrzeża, że odszczepieństwo jest nieuchronne, jeśli biskupi nie przestaną walki z najserdeczniejszymi pragnieniami ludu włoskiego.

„Jeżeli w innych czasach, mówi O. Passaglia, warunki społeczeństwa ludzkiego, mogły podać myśl złączenia z władzą duchowną Ojca św. Władzy świeckiej i cywilnej, dziś warunki spraw publicznych i domowych, zmieniły się do tego stopnia, że Ojciec św. sam pragnąć powinien, aby kij pasterski, klucze i tjara arcykapłańska, zostały oddzielone od korony królewskiej. Największą potęgę dziełka ojca Passaglia to stanowi, że jest pisane przez kapłana i jezuitę, w istocie bowiem składa się z ogólników i deklamacji.

Nie zdalo się ojcu Passaglia, ogłaszać tego planu praktycznego, jaki był wygotował zniesienia władzy świeckiej i jaki pewnego dnia przyniosł był pod sutanę do gabinetu hrabiwego Cavour. Szkoda, że zaeny jezuita przemawiający za zniesieniem władzy świeckiej, zastrzegł był w swoim systemacie szerokie pole dla duchowieństwa, w zarządzie spraw tego świata kardynałowie mieli być senatorami; ksiądz Antonelli zasiadłby obok z Ricasolim w radzie ministrów; słowem, Rzym, tracąc cień, chwytal prawdziwą istotę władzy, w systemacie ojca Passaglia, kościół i państwo nierozłączyły się z sobą, przeciwnie uzupełniając się wzajemnie, zlewaly się w jedną całość.

Cokolwiek bądź, sławny jezuita jest sprzymierzeńcem, którego szustnie z tak wielkimi oznakami poważania w obozie wyzwolonym przyjmują, ale niech co prędzej zerzezie się dawnego systemu.

Generał Borgès, nazywający się głównodowodzącym króla Franciszka II we trzech księstwach Kalabryjskich, ogłosił następnę dokumenta.

Proklamacja do Kalabryjczyków, kwatera główna wojska niepodległości, dnia 17 września 1861.

Kalabryjczykowie!
Cudzoziemiec uciska waszą ojczyznę, król wasz waleczny i wspaniałomyślny, syn *Świętej*, głędo mloda i bohaterska małzonka, niustraszni książęta Gaety, nakoniec calenajjaśniejsze potomstwo Karola III, tego króla, który was wyrwał z pod obcego jarzma, przywracając do życia dawne królestwa obojga Sycylii, jęcąc na wynianiu, oplakując klęski, które was nekają.

Gotowi sami przelać krew, poświęcić się za waszą niepodległość i wasze szczęście, z ufnoscią liczą na waszym patriotyzmie, wierności i odwadze, że godni szlachetnych podaj waszych ojców, którzy we wszystkich czasach odpierali napaść cudzoziemską, powstaniecie razem z nimi, przeciw waszym dzikim najeźdźnikom. Dumni i szlachetni synowie Kalabrii, powstańcie! Wasze męstwo wszystkiego dokaże przeciw tym, którzy wsparci chytrością i zdrażą zniszczyli ojczyznę, zdeptali nogami religję, gwałcili wasze żony i córki, burzyli wasze domy, obracali w perzynę miasta i którzy mieczem i ogniem pragną ugruntować swoje bezecne panowanie.

Do broni Kalabryjczykowie! Wydadcie wasz okrzyk wojenny, który będzie hasłem wyzwolenia i okażcie przed Europą, która ma oczy na was wyteżone, czego są zdolne patryotyzm, wierność i męstwo.

Przy Boskiej pomocy mam nadzieję poprowadzić was na zwycięstwo, natychmiy wspólną wiarą w sprawiedliwość naszej sprawy.— Niech żyje religja! niech żyje król! niech żyje niepodległość obojga Sycylii!

Głównodowodzący z ramienia najjaśniejszego króla Franciszka II w 3-ch prowincjach kalabryjskich.

Generał Borgès.

Do Syndyka gminy

Mości panie.

„Wnet po otrzymaniu niniejszego, rozkażesz wszystkim żołnierzom, których zakreślony czas służby jeszcze nie upłynął, w imieniu mojem jako przedstawiciela j. kr. mości, aby bez najmniejszej zwłoki udawali się do mojej głównej kwatery; a jeśli by wbrew nadziei moich i danym już przykładom, którykolwiek z tych żołnierzów odmówił usłuchania tego rozkazu, postarasz się natychmiast o tém mi donieść, dla użycia z mej strony środków, jakie w podobnym razie uznasz za właściwe.“

Do generała dowodzącego wojskami piemontejskimi, główna kwatera wojska niepodległości, 19 września 1861 r.

„Panie generale!“

„W imię ludzkości otwarcie zaklinam pana, abys tyż wojnę jak żołnierz i człowiek cywilizowany. A więc żądam: Po 1-e) nie zabijać jeńców z liczby tych, którzy walczą lub walczyć będą za niepodległość ojczyzny i za słusne prawa naj. Franciszka II króla obojga Sycylii, ich prawowitego monarchy.

Po 2-e) Wskazać mi miasto, lub wieś, mająco dostateczne budowy dla założenia tam szpitala dla moich i waszych ranionych. W takim razie zechcesz uważać to miejsce jako ochronę świętą i jedynie przeznaczoną ku uldze cierpiących, tudzież rozkażesz wszędzie i zawsze ją szanować.

Po 3-c) Wskazać mi miejsce przyzwoite i pewne, dla sześciana tam jeńców, których dola wojny odda w moje ręce.

Po 4-e) Umówić się ze mną o warunki wymiany jeńców tyle razy, ile to okaże się potrzebnem.

Po 5-e) Zachować wszelkie możliwe względy dla parlamentarów, jeśli by nieprzewidziane wypadki zniewoliły mię do ich wysyłania. Co do mnie, panie generale, najcisłej zachowam to względem pana, czego dla siebie samego żądam. Aby za powyższe rozporządzenia były, o ile to ściąga się do mnie, ściśle zachowane, wydam w tym względzie stanowcze rozkazy i czuwać będę nad ich wiernym spełnieniem.

Po 6-e) Zakaż swoim żołnierzom napastować ludzi spokojnych i zabierać ich własność, bo w razie przeciwnym, postawiw mię w twardęj konieczności odstąpić ich do sądów, aby odpowiadali przed nimi według całej surowości prawa, skoro władza moja doścignąć będzie mogła tych z podwładnych pańskich, którzy zapomną o obowiązkach, jakie prawa wojny wkładają na narody cywilizowane.

Żądam tego panie generale stanowczo i sądzę mieć prawo otrzymania skutku mych żądań.

Będąc wyrozumiałym na pańskie zatrudnienia, daję sześć dni czasu na udzielenie mi odpowiedzi na to otwarte przełożenie; ale po upływie tego zakresu, czy otrzymam lub nieotrzymam pańską odpowiedź, zastosuję moje postępowanie do pańskiego. A więc, jeżeli rozstrzelwacz będziesz obrońców niepodległości i króla, rozkażę rozstrzelwacz wa-

szych jeńców; cała zaś odpowiedzialność spadnie na pana za krew, do której przelania mię zmusisz.“

„Proszę przyjąć panie generale i t. d.“

Piszą z Turynu pod dnem 28 września. Przesłano do domów posłom parlamentownym projekta do trzech praw, które minister skarbu złożył był izbie pod koniec jęj posiedzeń, a w kilka dni później cofnął, dla poczynienia w nich popraw. Są to trzy prawa podatkowe. Pierwsze ustanawia podatek na ciała moralne albo zakłady uznane jako osoba cywilna i na dobra kadukowe. Jest to takie same niemal prawo jak francuzkie, lecz opłaty są nierównie wyższe.

Drugi projekt nakłada podatek na spółki przemysłowe, lub handlowe i spółki zabezpieczeń. Rzezoncy podatek jest pewnym rodzajem aktykacji, do której spółki będą obowiązane. Minister skarbu rozumie, że ten podatek może być opłacony od 20-tu do 30-tu milionów dochodu skarbowi.

Trzeci nazywa się projektem podatków administracyjnych. Hr. Bastoggi nazywa podatkami administracyjnymi takie, które przywiązane są do tytułów szlacheckich, do herbów, do zmiany nazwiska, do przywilejów na jarmarki i targi, do beneficjów kościelnych i t. p. Tytuły szlacheckie poddane są następnej taryfje: za tytuł książezy 50,000 fr. za kniazowski (duc) 40,000 fr., margrabiowski 30,000 fr., hrabiowski 20,000 fr. baroński 10,000 fr. Jest rzeczą podobną do prawdy, że skoro to prawo przejździe, gorączka tytułów bardzo zmniejszy się we Włoszech.

Dwa inne projekta skarbowe są w druku. Niepodobna coraz napelnić wyczerpanych skrzyń skarbowych pożyczkami i wydatkami, ale nieszczeniłem nie jest to rzecz najłatwiejsza do zrobienia dziś we Włoszech.

Z pewnością niecierpliwością powszechną oczekuje na nowy plan administracyjnej organizacji. Projekta obmyślane przez barona Ricasoli zostale zredagowane przez p. Jabarrini, radę stanu w Toskanji, którego miesiąc temu prezes rady wzwwał do pomocy. Rzezonca reorganizacja obejmuje ministerstwo spraw wewnętrznych, namiestnictwa i prowincji. Plan został oddany na sąd pana Desambrois, będącego najwyższą zdolnością administracyjną. Odpowiedział, że w tém co się ściąga do prowincji i namiestnictw, projekt nie zostawia nic do życzenia, bo w tój mierze parlament przelał władzę swoją na ministerstwo, ale rzecz się ma zupełnie inaczej co do wydziału spraw wewnętrznych; bo tam rzecz chodziła o zmianę całego gospodarstwa administracji centralnej, reorganizacją której nie podobna uskutecznić bez upoważnienia parlamentu. Nie wiadomo dotąd, czy baron Ricasoli wytrwa w projekcie lub czy go zaniecha, przez wzgląd na wątpliwość konstytucyjne prezesa rady stanu. W liście pisanym do dziennika paryskiego *Czas* czytamy o dziełku ojca Passaglia co następuje:

Ta łacińska praca ojca Passaglia zdaje mi się być ważną. Autor nie przedstawia rozwiązania; lecz zamierzył sobie dowieść dwóch rzeczy. Naprzód, że władza świecka papieska nie jest dogmatem; powtóre, że papież zmuszony jest porozumieć się z Włochami, inaczej bowiem narazi Włochy na zerwanie z papieżem i na odszczepieństwo.

Ta publikacja jest rozgłosnym uderzeniem na truźbę. Oznajmuje ona biskupom katolickim, że odszczepieństwo zbliża się, że już jest u drzwi Watykanu, i że przez wzgląd na dobro kościoła należy ustąpić. Bez wątpienia jest to głos najpoważniejszy, jaki wyszedł w sprawie rzymskiej z ione duchowieństwa. Okresy łacińskie ojca Passaglia, smutne, religijne, prawowierne, brzmią jak wolanie grobowe. Odczytanie tego dziełka napisanego ze spokojem teologicznym i scholastycznym, zdolne jest sprawić wrażenie. Oznajmie czytelników dziennika *Czas* z niem bliżej, na dziś poprzestaną na następnem przytoczeniu:

„Któż będzie do tego stopnia ślepy, aby nie widział, że Włosi doprowadzeni zostali do tak opłakanego stanu, że grozi im niebezpieczeństwo, nie oddalone ale bliżkie, nie lekkie ale nadszczej ciężkie; że większość opuszca jawnie, lub w sercu jednott kościoła, i że ta matka widzi się osieroconą z najdroższego grona swych dzieciak?“

„Oto, rzeczywicie wielka część duchowieństwa jest w rozbracie z największą częścią ludności świeckiej; oto liczni biskupi opuszczają swe trzody i sam pasterz pasterzów następcę Piotra, dostojny namiestnik Jezusa Chrystusa na ziemi, rzuca nagany i klątwy na naród Włosi. Zdałoby się, że z dwoiści władzy więziana i rozwiązywania, pasterz dusz zachował tylko jedną więzianą. Jakoż wszyscy duchowni gania, odpychają, wyklinają, to czego wszyscy we Włoszech najgoręcej pragną, co od wielkiego do małego cała duszą przyjmują.“

Cała ta praca pisana jest w tym piorunującym duchu prawowiernego umiarkowania. Donoszę o nięj jak o wypadku najwyższej wagi, nie nie pisałem o broszurze księdza Liverani, bo to dzieło nie miało ani powagi ani godności, lubo nie pozostało bez wpływu; lecz dziś przemilczę nie mogłem odezwy ojca Passaglia, niepodobna bowiem zapoznać jęj potężnego znaczenia.

Oj. Passaglia, co do osnowy swego dzieła, naradzał się z p. Minghetti, nowym katolikiem, który wcale nie jest tak słabym jak utrzymują politycy bezwarunkowi a powierzeni. Skoro list o. Passaglia do biskupów katolickich był napisany, przesłano go natychmiast ojcu świętemu. Z Watykanu nie dano żadnej odpowiedzi; ubocznie pogrozono tylko autorowi naganą osobistą, a nawet interdyktem, jeżeli myśli swoje na jaw ogłosi. Ojciec Passaglia na to nie wżwał; list wyszedł z druku.

Rzezoncy kapłan znajduje się obecnie we Florencji. Żyje w odosobnieniu. Rozmawiaem z nimi, w całej tój sprawie działał przekonaniem niezłomnem, żywem i zimnem swęj teoęsi; w moich oczach jest to rodzaj proceęgo apostoła, którego wzbudził moc dziejowego ruchu dla papiestwa, widocznie młdejącego i nieudolnego.

Monitor powszechny następnie odzywa się o tój pracy. W tēj chwili zdaje się, że najwięcej obchodzą, jeżeli nie lud to przynajmniej dziennikarstwo za-alpejskie broszura wydana we Florencji przez o. Passaglia, która podług depeszy telegraficznej ma potępić władzę świecką papieską. Wielebny ojciec, którego dotąd jeszcze nie oceniono wszystkich zasług, ogłoszony nagle został, od ukazania się jego broszury, za najwznieśliwego teologa we Włoszech.

Podług listu pisanego z Pizzo z Kalabrii, garstka Hiszpanów, którzy wylądowali pod dowództwem Borgesa, chciała połączyć się z bandami zbojeckimi. Rząd dowiedziawszy się o tym cudzoziemskim zamachu, wyprawił w kierunku Bruzzano gwardje narodowe wyczące i ruchome kalabryjskie, wzmocone kilku rotami linjowemi i bataljonem bersaglierów. Ci żołnierze zabrán na parostatek *Sorrento* w Messynie, wysiedli na ląd w Gerace.

Hiszpanie przekonawszy się, że Bruzzano, z powodu swego odosobnienia i żaden sposób utrzymać się nie zdoła, postanowili dostać się do Cittanuova.

To miasto liczące od 18-tu do 20-tu tysięcy mieszkańców, mogłoby posłużyć za podstawę działań w razie, gdyby ta część Kalabrii zgodziła się podnieść rozkosz.

Dnia 18 września wojsko linjowe i gwardja ruchoma natary i przełamały Hiszpanów pod Piat, o kilka godzin od Bruzzano. Nieprzyjaciel, ścigany przez siły narodowe, po najokropniejszych drogach został powtórnie pobity ale nie znieiony do szczeru.

że i dowodzenie, że współzależność moich nie ma siły...

A naprzód: przywłaszczaliśmy sobie prawodawczą po-

Przyjmujemy więc, że zjazd nasz miał mieć charakter...

Zapomnieliśmy nadto, że cena robocizny zależy od ty-

Jak zwykle osobiste widoki kilku możniejszych nadały...

Pomijam bezcelowość uchwały o tyle tylko praktycz-

nie oglądaliśmy się dotychczas na istotny mechanizm gos-

podarstwa. Było ono podziś dzień automatem, kiedy na...

Królewiec, d. 30 września 1861 r.

W początkach tygodnia deszcz często przepadywał;

W Anglii handel zbożowy w skutek wolniejszego za-

Francuzkie targi przedstawiały w ubiegłym tygodniu...

W Holandji i Belgji okazywało się na targach zbożo-

Nasz plac nie wyjął się bynajmniej ze stosunku...

Placono na ziemie naszej:

Table with columns: za szefel Pruski, korzec Warszawski, etc. and rows for various crops like pszenica, żyto, etc.

ROZMAITOŚCI.

Oto kilka szczegółów o pekińskiej gazecie urzędowej...

— Sławny przed laty karzelek, generał Tom Pouce, u-

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dnia 14-go b. m. odbył się obchód poświęcenia kamie-

pomoce; drugie śniadanie kosztem mieszczan na poświęco-

Tych jednych szlachetnych wysień wystarczy niemo-

— Sprowadzanie kolonistów i robotników niemiec-

Lud polski w Szląsku odznacza się religijnością, uczci-

Ponieważ wszelka własność większa w Szląsku jest...

Proletariat jest tam tak liczny, iż gdy przed kilkun-

Wyprowadzenie więc stąd robotników do innych pro-

Domy zleceń w Królestwie, a zwłaszcza dom Rolników...

— Piszą do nas z Witebska pod dniem 10 września r. b.

(*) Wszelkie ofiary na Kościół w Wilejce Redakcja z ochotą przy-

w krótkim przeciągu czasu. Najdotkliwszy pierwszy, co...

Chwała Bogu, że Witebszczanie zboleali swe dusze, już...

Szkółki niedzielne męzka i żeńska dają powoli znaki...

Obywatel, emeryt-urzędnik p. Pyrski od lat 10, utrzy-

Zajrzyjmy na prowincję. Żyto, plon nie obfity. Jar-

W Ostrowie, lichy i nader ubogiej miejscinie, o 20...

CENY TARGOWE W WILNIE.

OGŁOSZENIA. PRODAJE SIĘ KOŁYSAKO...

Sprzedaje się kocz warszawski i para koni rosłych...

PRZEDAJE SIĘ z wolnej ręki folwark Mazurski...

— KTO potrzebuje pomocnika w czynnościach kassowych...

WILEŃSKI DZIENNIK.

Przychodzą do Wileńska, z 24-go do 29-go września...

DZIENNIK WILEŃSKI.

Przyjechali do Wilna od 24-go do 29-go września...

КАЗЕННЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

ДОПОЛНИТЕЛЬНАЯ ВЪДОМОСТЬ

КЪ ТОРГАМЪ НА КАЗЕННЫЯ ФЕРМЫ ПО ВИЛЕНСКОЙ ГУБЕРНИИ, НАЗНАЧЕННЫМЪ НА 22 НОЯБРЯ СЕГО ГОДА.

Table with columns: Имя, Фермерной, Усадебной, Пахотной, Свинокопной, Пашт. обществ. земельной, Итого, Число строений, Оцѣнка, Сѣ фермерныхъ земель, Сѣ общественной земл., Имѣній по уѣздамъ, Ошмянскаго уѣзда, Свенцянскаго уѣзда.

За Советника А. Корева. Дѣлопроизводитель Славочинскій. Столоначальникъ Плушинскій.

SPIS DODATKOWY

DO TARGÓW NA FERMY SKARBOWE GUBERNII WILEŃSKIEJ, NAZNACZONYCH NA DZIEŃ 22-gi LISTOPADA TER. ROKU.

Table with columns: Имя, Фермы, Сидибнѣй, Орочнѣй, Еак., Па- W о- szy, W о- гóле, Iлоść, Oценка, Z гóнтóвъ, Z поletку гminowego, Мajaткy в Powлecиe, W Powлecиe Oszmiańskim, W Pow. Swieciańskim.

За Радцѣ А. Корева. Секретарь Славочинскій. Нач. Столу А. Плушинскій.

1. Канцелярїя почечителя Виленскаго учебнаго округа, по приказанію его сиятельства г. почечителя округа, сѣмъ извѣщаетъ, что 10 числа октября мѣсяца, въ оной канцелярїи будутъ производиться торги, съ узаконенно чрезъ три дня переторжкою, на отдачу сѣ подрада постройкѣ отхожихъ мѣстъ въ домѣ управленїя Виленскаго учебнаго округа, на что по составленной смѣтѣ исчислено 250 руб. 52 к.; поему желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ явиться въ канцелярїю почечителя съ благонадежными залогами.

1. Kancelaria kuratora Wileńskiego okręgu naukowego, z rozkazu jasnie oświeconego pana kuratora okręgu, niniejszem ogłasza, iż dnia 10 października teraźniejszego 1861 r. w kancelarii tej będą się odbywały targi, ze zwykłym we trzy dni przetargiem, na oddanie z podradu wybudowania wychodków w domu zarządu Wileńskiego okręgu naukowego, na co według kosztorysu ułożonego wyliczono 250 rubli 52 k.; przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybyć na nie do kancelarii kuratorskiej z pewnymi zastawami.

1. Московская сохранная казна по положенію своему сѣмъ объявляетъ, что въ оной будутъ продаваться съ аукціоннаго торга просроченное имѣніе поручика Александра Ивановича Краевскаго, заложное 1841 г. апрѣля 10 дня, Могилевской губерніи, Климовецкаго уѣзда въ дер. Ковалевкѣ, въ коемъ поселено крестьянъ по 9 ревизїи 49, и на коемъ долга сохранной казны числится 7,066 руб. Имѣніе это, будетъ продаваться со всею принадлежающею къ нему землею и всякимъ на оной строенїемъ, и съ переводомъ долга, если кто пожелаетъ на остальной срокъ; для чего и назначаетъ торгъ 23, а переторжка 26 числа января мѣсяца 1862 г.; почему желающіе купить благоволятъ явиться въ сохранную казну въ назначенный день въ 11 часовъ утра и подписаться къ торгу; а разсматривать бумаги, до производства продажи относящїяся, могутъ во всякое время, въ присутственные дни. Но вмѣстѣ съ сѣмъ добавляется, что торгъ начнется будетъ съ той суммы, какая сохранной казнѣ за означенное имѣніе причитается. 1861 года сентября 5 дня. (626)

1. Moskiewska kassa zachowawcza w sku tek postanowienia swego niniejszem ogłasza, iż w niej będzie się przedawał z targów publicznych majątek przereczony porucznika Aleksandra Krajewskiego, zastawiony w 1841 r. 10 kwietnia, w Mohylewskiej gubernii w Klimowickim powiecie położony, składający się ze wsi Kowalówce, osiadły podług 9 spisu ludności 49 włościanami, na którym liczy się dług do kasy zachowawczej 7,066 rubli; majątek ten będzie się przedawał ze wszystkimi należącymi doń gruntami i budowlami, i z przelewem długu, jeżeli kto zechce na termin pozostały; na co назначає się termin dnia 23 z przetargiem 26 stycznia 1862 roku. Przeto życzący kupić, zechcą przybyć do kasy zachowawczej w dni назначенные на godzinę 11 z rana i stanąć do targów; papiery tej sprzedaży tyczące się, mogą być rozpatrywane w każdym czasie w dni odbywających się posiedzeń. Nadmieniam się przeto, że targ rozpocznie się od summy, jaka się liczy na tym majątku do kasy zachowawczej. Dnia 5 września 1861 roku. (326)

1. Хозяйственный комитетъ Александровскаго кадетскаго корпуса вызываетъ желающіхъ на поставку съ 1 января 1862 года по 1-е января 1863 года, бумаги разнаго сорта: писчей, рисовальной и мраморной и прочихъ мелочныхъ классныхъ и канцелярскихъ матеріалъ въ, желѣза, досокъ тесовыхъ, шетокъ и прочаго, къ торгу 27 и переторжкѣ 31 числа октября, съ тѣмъ, чтобы желающіе торговаться прибыли къ торгу въ 10 часовъ утра, съ законными на право торговли свидѣтельствами и благонадежными залогами. (644)

1. Komitet gospodarczy Aleksandrowskiego korpusu kadetów, wzywa życzących na dostarczenie od 1 stycznia 1862 roku do 1 stycznia 1863 roku, papieru różnego gatunku: do pisania, rysunków i marmurkowego, oraz innych drobnych materiałów naukowych i kancelarskich, żelaza, desek dranicowych, szetek i t. p., na targ 27 i przetarg 31 października, z warunkiem, by życzący uczestniczyć w targach, przybyli na nie o godzinie 10 z rana, z przepisaniem prawem świadectwami i pewnymi zastawami. (644)

3. Виленскій приказъ общественнаго призрѣнія объявляетъ, что въ ономъ будутъ продаваться за ссудною недоимку и прочіе казенные долги, имѣніе Константина въ Свенцянскомъ уѣздѣ расположенное, принадлежащее помѣщику Кржиштофу Михайлову Мацкевичу, съ 29 мужскаго пола душами, 240 десятинами земли и со всеми къ оному принадлежающими, оцененное по десяти-лѣтней сложности дохода въ 3,660 руб. сер.; о срокахъ продажи того имѣнія будетъ извѣщено чрезъ сѣе же Вѣстникъ. Сентября 13 дня 1861 г. Ис. д. непрѣмннаго члена Нагловскій. Секретарь Хорощевскій. Столоначальникъ Ковалевскій. (632)

3. Wileński urząd powszechnego opatrzenia ogłasza, iż w nim będzie się przedawał za zaległość summy pożyczonej i inne długi skarbowe, majątek Konstantin w pow. Swieciańskim do powiatu Krzysztofa Mackiewicz, z 29 włościanami osiadłymi, 240 dziesięcinami i ze wszystkimi przynależnościami, oceniony w stosunku dziesięcioletniego dochodu 3,660 rub. sr.; o terminach sprzedaży tego majątku, ogłoszono będzie w tejże gazecie. Dnia 13 września 1861 r. Pel. ob. członka ciąglego Nagłowski. Sekretarz Choroszewski. Nacz. Stolu Kowalewski. (632)

1. Хозяйственный комитетъ Александровскаго кадетскаго корпуса вызываетъ желающіхъ на поставку въ 1862 году, суконъ, холстовъ разнаго сорта, получулокъ нитяныхъ, панки, полотна фламскаго и камчатнаго, шелку, нитокъ, подтяжекъ нитяныхъ, галуна, шуговицъ мѣдныхъ и прочаго для обмундирования кадета потребнаго, къ торгу 25 и переторжкѣ 29 числа октября, съ тѣмъ, чтобы таковыя явились въ хозяйственный комитетъ корпуса (въ г. Вильнѣ) къ 10 часамъ утра съ законными на право торговли свидѣтельствами и благонадежными залогами. Условїе можно видѣть въ канцелярїи корпуса. (645)

1. Gospodarczy komitet Aleksandrowskiego korpusu kadetów wzywa życzących na dostarczenie w 1862 r.: sukna, płótna różnego gatunku, szkarpetek nicianych, nanki, płótna holenderskiego i kamczackiego, jedwabiu, nici, szeljek praktycznych, galonu, guzików mosiężnych i innych potrzeb do umundurowania kadetów, na targ 25 i przetarg 29 października, z warunkiem iżby przybyli do komitetu gospodarczego korpusu w Wilnie, na 10 godzinę z rana, z prawnymi świadectwami i pewnymi zastawami. Warunki można widzieć w kancelarii korpusu. (645)

ВЪДОМОСТЬ. о письмахъ, опущенныхъ въ ящикъ Виленской губернской почтовой конторы по 1 сентября 1861 г. и неотправленныхъ съ почтами по разнымъ законнымъ причинамъ, съ поименованїемъ куда, кому адресованы и почему неотправлены. Письма безъ марокъ. Въ Шклова купцу Мовшу Вавкиндю. — Осрголь хайтану Цетру Раваковому. — Тула Ивану Крыницкому. — Θεοδοσίω Роберту Гольману. — Митаву Насташии Константиновой. — Кременчугъ Шлому Бенгучу. — Варшаву Павлу Вышневекому. — Лельель Юзефу Чеховичу. — Ригу Фейтѣ Берковичовой. — Радзынь Юнкеру Радзиковскому. — Арисеу Антонію Мейеру. — С. Петербургъ Феликсу Ягтову. — Бабиничи Янкеау Пасну. — Шадово ксендау пробощу Покройскому. — Въ Тельши Айяку Рабинвичу. — Варшаву купцу Айяку Маѣнеру. — Москву студенту Виктору Лебедеву. — Каменецъ Подольскій Мържеяскому. — Гродно Фитѣ Бендетовой. — Тарза Ахкенау. — Ковно Ястрембекому. — Тула Гейделану. — Тула Виганду. — Тула Заку. — Вольмаръ-Фойну. Безъ означенїя мѣста куда отправить. Рошкковскій, съ передачею Длугопольскому. Ядвигѣ Сылвестровичовой. Софт Ринкъ Вайказовой съ передачею Абраму Такару. Абраму Беръ-Клячкѣ. Съ марками, былыми въ употребленїи. Въ Ковно Антонію Полюянской. — Вилкомирь Волеславу Розыньскому. — Игумени Никитору Шевелю. Въ штемеліюмъ конвертъ адресованно за границу. Въ Прагу Буйко. (619)

1. Могилевскій приказъ общественнаго призрѣнія, по журналу своему 21 июня 1861 г. состоявшемуся объявляетъ, что въ приказѣ будутъ продаваться съ публичнаго торга заложное и просроченное недвижимое имѣніе помѣщика Могилевской губерніи Чериковскаго уѣзда Богумилы Бляндой панѣ Гиларїи Андреевича Кучука дер. Залесье, съ принадлежащею къ этому имѣнію во всехъ угодїяхъ землею и всякимъ на оной строенїемъ, при каковомъ имѣніи состоитъ писаннхъ по 10 ревизїи 21 душъ муж. пола. Имѣніе это привоствѣ дохода 86 р. 58 к. Торгъ для продажи имѣнія назначенъ 8 января 1862 г., съ переторжкою чрезъ три дня. Торгъ начнется съ той суммы, какая приказу состоитъ въ долгу. Желающіе купить поманутое имѣніе благоволятъ явиться въ приказъ въ назначенный день торга, а разсматривать бумаги, до производства продажи относящїяся, могутъ во всякое время въ присутственные дни. (650)

1. Mohylewski urząd powszechnego opatrzenia, w skutek swojego postanowienia w dniu 21 czerwca 1861 r. następuje, niniejszem ogłasza, iż w nim będzie się przedawał z publicznego targu, zastawiony i przereczony nieruchomy majątek obywatelki gub. Mohylewskiej Czerykowskiego powiatu Bogumily Bielackiej, obecnie Hilarego Rucznaka, składający się ze wsi Zalesie, z należąc do tego majątku ze wszystkimi przynależnościami ziemią i ze wszelkimi na niej zabudowaniem, przy jakowym majątku znajduje się podług 10-ćj rewizji 21 włościan płci męskiej. Majątek ten czyni dochodu 86 rub. 58 k. Targ dla sprzedaży majątku назначony jest na dzień 8 stycznia 1862 roku, z przetargiem we trzy dni. Targ rozpocznie się od summy należnej urzędowi pow. opatrzenia; życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć do urzędu na targ, gdzie też można rozpatrywać papiery tej sprzedaży tyczące się, co dzień w czasie posiedzeń. (650)

3. Хозяйственный комитетъ Александровскаго кадетскаго корпуса, назначивъ изустные торги, на поставку съ 1 января 1862 года по 1 января 1863 г., дровъ, свѣчей, масла рисоваго и коноплянаго, свѣтиленъ, стеколъ ламповыхъ и прочихъ матеріаловъ для освѣщенїя зданїи корпуса, вызываетъ желающіхъ торговаться, прибыть на торгъ 19 числа и на переторжкѣ 23 числа октября мѣсяца въ 10 часовъ утра, съ узаконенными свидѣтельствами на право торговли и благонадежными залогами. Условїе можно видѣть въ канцелярїи корпуса еженеделно. (620)

3. Komitet gospodarczy Aleksandrowskiego korpusu kadetów, wznaczając targi słowne na dostarczenie od 1 stycznia 1862 do 1 stycznia 1863 roku, drzewa, świec, oleju rzepakowego i konopnego, knotu, szkła lampowego i innych materiałów do oświecenia gmachów korpusu, wzywa życzących do przybycia, na targi dnia 19 i na przetarg dnia 23 przyszłego października, o godzinie 10-ćj z rana, z prawnymi na prawo uczestnictwa w przedsięwzięciach handlowych świadectwami i pewnymi zastawami; warunki można widzieć co dzień w kancelarii korpusu. (620)

SPIS listów włożonych do skrzynki Wileńskiego gubernjalnego kantoru pocztowego przed 1-m wrzesnia 1861 roku i niewystalanych przez odchodzące poczty dla różnych przyczyn prawnych, z wymienieniem do kąd i do kogo są zaadresowane i dla czego nie są posłane. Listy bez marek. — Do Szklowa kupcowi Mowszy Witkindowi. — Ostroga kapitanowi Piotrowi Rawskiemu. — Tamże Janowi Kryniakiemu. — Teodorji Robertowi Hofmanowi. — Mitaawy Anastazji Konstantynowej. — Kremenichczu Szłomu Benguszu. — Warszawy Pawłowi Wiszniewskiemu. — Lepa Józefowi Czechowiczowi. — Rigi Fejcie Berkowiczowej. — Radzyňa Juankowi Radzиковskiemu. — Drissay Antonie Mejerowj. — St. Petersburga Feliksowi Jatowowi. — Babinowicz Jankielowi Pasnowi. — Szadowa księdzu Proboszczowi Pokrojskiemu. — Telsz Ajzykowi Rabinowiczowi. — Warszawy kupcowi Ajzykowi Majznerowi. — Moskw studentowi Wiktorowi Lebediewowi. — Kamienca-Podolskiego Mierzejewskiemu. — Grodna Fidze Bendetowej. — Tamże Aszkienazowi. — Kowna Jastrzebskiemu. — Tamże Giedemanowi. — Tamże Wigandowi. — Wolmar-Fejnowi. — Bez oznaczenia miejsca wysłania. — Roszkowskiej, dla wręczenia Długopolkiemu. — Jadwidze Sylwestrowiczowej. — Sorze-Rywece Wajkuzowej dla wręczenia Abramowi Takarowi. — Abramowi Ber Klacze. — Z markami używanemi. — Do Kowna Antonie Polujajskiej. — Wilkomierza Holeslawowi Rozynskiemu. — Ihumena Nicetorowi Szepielewowi. — W komercie sztepłowanym zaadresowanym za granicę. — Do Pragi Bojce. (619)

3. Гродненская палата государственных имуществ сямъ объявляетъ, что распродажа питей по казеннымъ имѣніямъ Гродненской губернии, въ 1,044 пунктахъ, съ исчисленнымъ доходомъ 108,685 руб. 38 1/2 коп., за которую поступало въ годъ дохода по 87,909 руб. 60 коп. и особо того за патентныя свидѣтельства 27,135 руб., согласно подробной о сего прилагаемой ведомости, на основаніи существующаго въ сей губернии положенія объ акцизѣ съ хлѣбнаго вина и патентномъ сборѣ, предлагается въ отдачу въ содержаніе на 1861 и 1862 годы съ торговъ, назначенныхъ въ присутствіи сей палаты 16 октября 1861 г., съ узаконенно въ три дня переторжкою, на условіяхъ, которыя будутъ предъявлены въ палатѣ при торгахъ. Выше означенное число пунктовъ будетъ предлагаться къ торгамъ какъ порознь по каждому имѣнію, такъ затѣмъ оптомъ въ однѣ руки по-уѣздно и наконецъ по цѣлой губерніи, какъ это признано будетъ удобнѣе и выгоднѣе какъ для имѣющихъ участвовать въ торгахъ, такъ и для пользы казны.

Почему желающихъ участвовать въ торгахъ, равно и еврей кушцы 1-й гильдіи, приглашаются къ явкѣ въ опредѣленные сроки въ присутствіе палаты съ благонадежными залогами, равняющимися третей части могущей достигнуть при торгахъ суммы и третей части оцѣночной суммы строеній, которыя вообще оцѣнены по повѣрочной лustrации въ 13,900 руб.— сами лично, или приславъ повѣрочныхъ, съ законно совершенными доверенностями, или же приславъ объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ съ слѣдующею надписью: «Объявленіе въ Гродненскую палату государственныхъ имуществъ къ назначенной 20 октября переторжкѣ, на отдачу въ содержаніе на 1861 и 1862 г. распродажа питей.» Объявленія эти должны поступить въ палату не позже 11 часовъ утра въ день переторжки, и при томъ согласно 1909 ст. X т. св. зак. гражд. (изд. 1857 г.) должны заключать: 1) согласіе на торговые условія; 2) сумма, предполагаемая къ платежу, должна быть написана не цифрами, а словами; 3) постоянное мѣсто пребыванія объявителя, его имя, отчество и званіе, также мѣсяцъ и число, когда написано; 4) залого должны быть представляемы принадлежателю лично желающимъ взять статьи; въ случаѣ же представленія въ залогъ имущества другихъ лицъ, должна быть прилагаема обстоятельная на то доверенность и удостовѣреніе о согласіи доверителей на подверженіе ихъ имущества въ залогъ, съ обращеніемъ на оный прямо, безъ всякаго предшрѣжденія, высканія при неисправномъ платежѣ съемщикомъ дохода. Но присылка запечатанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, кои лично, или чрезъ повѣрочныхъ, будутъ участвовать въ извѣстныхъ торгахъ, воспрещается, и таковыя объявленія не будутъ приняты во вниманіе.

КРАТКАЯ ВѢДОМОСТЬ,

питейнымъ заведеніямъ, предлагаемымъ къ торгамъ въ присутствіи Гродненской палаты государственныхъ имуществъ 16 октября 1861 г., съ узаконенно чрезъ три дня переторжкою, для отдачи въ содержаніе на 1862 годъ.

N. по порядку	НАЗВАНІЕ УѢЗДОВЪ.	Исчисленный доходъ безъ платежа патентовъ.	
		Рубл.	Коп.
1	Гродненскій	114	8,005 29
2	Волковыскій	128	16,256 66
3	Слонимскій	194	24,980 67
4	Пружанскій	62	10,873 77
5	Кобринскій	78	7,825 20
6	Брестскій	59	4,899 20 1/2
7	Бѣльскій	145	12,716 18
8	Бѣлостокскій	45	5,912 —
9	Сокольскій	219	17,216 35
Итого по губерніи		1,044	108,685 32 1/2

Примечаніе. Подробное показаніе въ какихъ именно имѣніяхъ и пунктахъ предлагается къ торгамъ означенная распродажа питей во всякое время, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней, можно видѣть въ присутственные часы въ канцеляріи палаты государственныхъ имуществъ.

Директоръ Гродненскій *Янушкевичъ*.
Контролеръ К. *Щенювичъ*. (614)

2. Виленская мѣшавка, еврейка Рахиль-Лейя Гоппінъ съ дочерью Меркою отправляется за границу.

3. Гродзенская изба дѣла паństwa нинѣшнімъ оглаша, ізъ вырѣзда трунковъ в маіаткахъ скарбовыхъ губерніи Гродзенскій, в 1,044 пунктахъ, зъ вычисленнымъ доходомъ в ілосці 108,685 р. 38 1/2 к., за котра впувало на рок доходу по 87,909 руб. 60 к. і прозъ tego за свідѣства патентомъ 27,135 руб., stosownie до заłączającego się przytémъ спису, на mocy obowiązującej в тѣй губерніи ustawy акcyzowej од водкі і о poborze patentowym, oddaje się в dzierzawę на rok 1861 і 1862 зъ targów naznaczonych в тѣй избіе на dzień 16 października ter. 1861 roku, ze zwykłym we trzy dni przetargiem, на warunkach, котре в избіе в czasie targów będą okazane. Wyżej wymieniona lizba punktów będzie się wypuszczala в dzierzawę tak pojedynczo в маіаткахъ, jako też następnie hurtem в jednę ręce в całym powiecie і наконец в całej губерніи, jak się to okaże wygodniejsz і korzystniejsz tak dla stawających до targów, jako też dla skarbu.

Przeto zyczący uczestniczyć в targach, również też starozakonni kupcy 1-ей гильды, raczą на oznaczone dni przybyć до избы зъ pewnymi zastawami, równającymi się трети части суммы, jaka на targach może być ofiarowana і трети части суммы оценокъ budowl, котре в ogólnosci oszacowane są przez lustrację sprawdzalną на 13,900 rubli, — osobiście lub przysław upoważnionych од siebie, в правне sporządzenia upoważnieniami, albo też przysław оswiadczenia в opieczętowanych pakietach зъ następującymъ adresem: «Oswiadczenie до Гродзенскій избы дѣла паństwa на назначенный в dniu 20 października przetarg на oddanie в dzierzawę на rok 1861 і 1862 wyрrzedają trункów.» Oświadczenia te powinny być otrzymane в избіе najpóźniej о godzinie 11 зъ rana в dniu przetargowym, і przytémъ stosownie до 1909 art. X T. Zb. Pr. Cywil. (wyd. 1857 r.) mają zawierać: 1) zgodzenie się на warunki targowe; 2) summa mająca się płacić powinna być wymieniona не цифрами, lecz wyrazami; 3) stałe miejsce pobytu оswiadczającego, jego godność, imię і nazwisko, oraz datę podpisania; 4) zastawy mają być złożone takie, котре są osobistą własnością chęącego zadzierzawić artykuły; wracze zaś składania на zastaw mienia innych osób, ma być załączone szczegółowo на то pełnomocnictwo і zapewnienie, że mocodawcy zgadzają się на przedstawienie ich mienia на zastaw зъ odpowiedzialnością безъ wszelkichъ zastrzeżeń, в razie nieopłatności dzierzawy. Atoli przysyłanie оswiadczeń запечатанныхъ од tychъ osób, котре bądź osobiście, bądź przez swych pełnomocnikówъ będą miały udział в targach słownych, jest wzbronione, przeto оswiadczenia takie będą uważane за żadne.

SPIS TREŚCIWY

zakładów trunkowych, wyрrzedzających się зъ targów в Гродзенскій избіе дѣла паństwa dnia 16 października 1861 roku, ze zwykłym we trzy dni przetargiem, на dzierzawę до 1863 roku.

N. kolejny.	NAZWA POWIATÓW.	Ilosć punktów wyрrzedzających się.	Dochođ wyliczony bez opłaty patentowego.	
			Rub.	Kop.
1	Grodzienski	114	8,005	29
2	Wolkowski	128	16,256	66
3	Slonimski	194	24,980	67
4	Prużanski	62	10,873	77
5	Kobryński	78	7,825	20
6	Brzeski	59	4,899	20 1/2
7	Bielski	145	12,716	18
8	Białostocki	45	5,912	—
9	Sokolski	219	17,216	35
w ogóle в губерніи		1,044	108,685	32 1/2

Uwaga. Szczegółowy wykaz, в которыхъ мianowicie majątkach і в якихъ пунктахъ wyрrzedza się в dzierzawę wymieniona wyрrzedają trункów, в канцеляріи избы дѣла паństwa można widzieć в czasie posiedzeń о dzień, prozъ dni świętecznych і uroczystych.

Секретаръ *Янушкевичъ*.
Контролеръ К. *Щенювичъ*. (614)

2. Mieszczanka, Wilenska, żydówka Rachel Hoppin зъ córka wyjeżdza за границу.

WAŻNY ARTYKUŁ DLA WIERSZYCH POSIADACZY DOBR ZIEMSKICH.

Częstokroć podobne ogłoszenia dają się widzieć в różnychъ пismachъ krajowychъ на котре ktosъ зъ nieliczenia зwróci może uwagę jaką, jednakowoż osnova niniejszego objawu niechъ posłuży за podstawę dla tychъ, ktorzy posiadając znaczne majątki ziemskie takowe przez zmianę stosunków зъ właścicielami nastąpić mającychъ, postawią nie jednego зъ właścicieli ziemskich в koniecznymъ położeniu przestaowania і pod każdymъ względemъ zupełnie uregulowania.

Nie і bliżając wcale tutejszymъ gospodarzomъ і rolnikomъ jednakowoż jest wielu bardzo dalekimi од właściwego celu gdzie przez то на okropne straty narażeni być muszą, — aby więc uchronić і pokazać drogę jakъ jeszcze wiele zyskać mogą на czasie, то przybyły зъ z granicy posiadając języki tutejszymъ провинціямъ odpowiednie, który по ukonczeniu в różnychъ instytucjachъ zglębnionej teorii і praktyki będącъ obznajomiony в najlepszychъ gospodarstwachъ niemieckichъ, а potemъ przy nowymъ przemianie в roku 1848 в Austrii по znieleniu państwowemu nowymi sposobami wydzwignął wiele majątków і przyрrowadził до porządnego biegu urządzając oszczędne parobkowe gospodarstwo, obecnie zajmując się zarządemъ stu tysięcy dziesięcinъ ziemi, gdzie przy matychъ на kładachъ urządził domową fabrykę najpożyteczniejszychъ narzędzi rolniczychъ, wyuczyszyszy użycia tychъ miejscowychъ ludzi, jednakowoż dla przyczynъ że mającъ prawie jakъ zwiazane ręce в dalszymъ postępowemъ działaniu niechece daremnie marnować czasu mogącъ być użyteczniejszy potrzebny, szuka przemiany miejsca, зъ obecnego zaś lokumъ chociażъ krótkiego rocznego tylko zajęcia wykazać się jest в stanie temъ czymъ tylko jako fahowy і sumienny jest wstanie, również jakъ potrzeba rekomendacją kilku wiarogodnychъ obywateli; — słowemъ podejmuje się najgorzej upadłe gospodarstwo в krótkimъ nawet czasie podnieść і przyрrowadzić до postępu а przez

to і dochodów, zyczący więc który зъ obywateli wejść в stosunekъ zechce się zgłosić до Redakcji Kurjera Wilenskiego lub до dzierzawy wst. Muzylowicze в powiecie Nowograd-Wolyńskim, ostatnia poczta Korzec gdzie о właściwymъ adreście stosowną otrzymać może informacja.

Zytomierz, d. 7 września 1861 r.
Drukarnia A. Rwiatkowskiego і Sp. в Zytomierzu зъ dnia 18 sierpnia poczęła być czynna, zaczawszy од konczenia przerwy w drukachъ: Kroniki Dytmara, Legend herbowych, Zywota Hozyusa і t. d.; przycémъ drukarnia та zawiadamia interesowaną publiczność, iż przyjmującъ до druku, dzieła nakłademъ autorów і własnymъ, tabelle ekonomiczne, weksle, autorzy, sygnatury, nuty і t. p. jak dawniejъ по cenachъ najumiarkowaniszychъ.
A. Kwiatkowski. 3. (628)

PRZEDAJE SIĘ в Mińskiej губерніи, в powiecie Nowogródzkim, о 5 werstъ од Nowogródka, majątekъ BASIN Z FOLWARKIEM DOBRO POŁEM, mający 2,220 dzies. ziemi, в тѣй liczbie: pola oronego 386 dz.; sianożyci 154 dz.; lasu 600 dz.; wydzielono dla właściciela nadawczymъ listemъ (ust. gramot) 516 dz.; oromego, і 80 dz. wygonu. Reszta leży odlogiemъ lub pod zarosłami. Zabudowanie і domъ mieszkalny nowe і в dobrymъ stanie. Majątekъ sprzedaje się зъ inwentarzemъ, meblami, pojazdami, і wszelką gospodarczą ruchomością. Po obliczeniu 8 letnichъ dochodów, majątekъ daje, rocznie, cztery tysięcy N. 4,000 rs. intraty. Ktoby ten majątekъ zyczyłъ nabyć zgłosić się może до właściciela mieszającego в Basinie.

1. Отъ Виленскаго губернскаго правленія объявляется, что въ слѣдствіе постановленія сего 9 августа 1861 года состоявшагося, на предметъ прекращенія недолженствующаго по закону существовать традиціоннаго владѣнія помѣщицы Клары Засимовской фольваркомъ Ленковичина и участкомъ Озембловщина покойнаго дворянина Игнатія Маркевича и удовлетворенія Засимовскую слѣдующими ей суммами по традиціонному акту 935 руб. 67 к., и по рѣшенію Ошмянскаго уѣзднаго суда 1379 р. 85 к., подверженъ въ публичную продажу скаанный фольварокъ, Ленковичина съ участкомъ Озембловщина насажденіемъ упомянутаго Маркевича, состояще Ошмянскаго уѣзда во 2 станѣ, оцѣненные по 10-ти лѣтней сложности чистаго годоваго дохода въ 845 руб., и для произведенія таковой продажи назначенъ въ присутствіи Ошмянскаго уѣзднаго суда торгъ 24 числа апрѣля мѣсяца 1862 года, съ узаконенно послѣ оная чрезъ три дня переторжкою; желающие рассмотреть бумаги, относящіяся къ этой публикaciji и продажѣ, могутъ найти оныя въ упомянутомъ уѣздомъ судѣ. Сентября 13 дня 1861 года.
Совѣтникъ *Гецолдъ*.
Секретарь *Кожаръ*.
Столоначальникъ *Кодзо*. (634)

3. Исправляющий должность Гродненкаго губернскаго предводителя дворянства сообразно 93 ст. 9 Т. Св. Зак., имѣетъ честь увѣдомить дворянство сей же губерніи, что съ разрѣшенія г. управляющаго министерствомъ внутреннихъ дѣлъ, открыто будетъ, въ г. Гроднѣ 5 февраля 1862 года общеповенное губернскае дворянское собраніе, а за три мѣсяца прѣдъ симъ, то есть 5 ноября 1861 года имѣютъ составиться по уѣзднымъ городамъ предварительныя уѣздныя собранія. Почему дворяне имѣющие право участвовать въ сихъ собраніяхъ, благоволятъ прибыть въ оныя въ означенные сроки. Г. Гродно. 1861 г., сентября 13 дня.

Прав. долж. губернскаго, Сокольскій уѣзднаго предводителя дворянства О. *Берро*.
Секретарь *Жолковский*. (640)

3. Хозяйственный комитетъ Александровскаго кадетскаго корпуса вызываетъ желающихъ на поставку съ 1 января 1862 г. по 1 января 1863 года, для стола кадетъ муки, круизъ разныхъ, вермишели и макаронъ, овощей огородныхъ, какъ то: картофелю, капусты, свеклы, і проч., масла коровьяго и постнаго, меду, сахару, чаю, рыбы говьянина и прочихъ състныхъ принадлежностей, мыла и для лошадей: овса, сѣна и соломы, а равно и столовой фарфоровой и деревянной посуды, назначилъ изустные торги 16 числа и переторжку 20 числа октября мѣсяца. Желающие участвовать на торгахъ имѣютъ прибыть въ присутствіе хозяйственнаго комитета корпуса въ 10 часовъ утра, съ законными на право торговли свидѣтельствами и благонадежными залогами. Условіе можно видѣть ежедневно въ канцеляріи корпуса. (621)

Виленскій 2-й гильдіи купецъ *Абрамъ Ефронъ* и повѣрочный Виленскаго банкира *Геймана, Оома Марцикевича* отправляются за границу.
Колл. асс. *Зубовичъ*. (633)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

L. G. Tissen.
Ogrodnikъ в majątku Kalkonen przy Dynaburgu ma honorъ zalecić wszystkie gatunki najlepszych owocowychъ, krzewów і rozmaitychъ roślin, — tróskawek, sprzągów, — wielką ілосć Crataegus (prawdziwe Syberyjskie) Akacje до огороdków. — Wszystkie gatunki dwu letnichъ krzewów, (penirende Stauden), najnowsze oranżierne і pokojowe rośliny і kwiaty, (remontante Rosen), wszystkie gatunki holenderskiej kwiatowej cebuli, і t. d. і t. d. Ceny jakъ tylko można najniższe oznaczone, а также rozporządzenie до wypełnienia wszystkichъ obstarunków, uczyniono; для міста Dynaburga і okolicъ przyjmują się obstarunki в sklepie pp. Neymanna і Komp. (643)
L. G. TISSEN.

We Środę d. 20 września przy czasowymъ pomocy banhothu lub на bulwarze kolei żelaznej въ Wilnie stracono PORTEMONNAIE зъ 25 rublowymъ biletemъ і kilka sztukami srebnej monety, oraz rachunkami. Łaskawy znalazca raczy je złożyć в Redakcji Kurjera Wil. за nagrodą 5-ciu rub. srebr.

2. SPRZEDAJA SIĘ **MEBLE** przy ulicy Skopówka, в domu dawniej Bartoszewicza, później Wagnerowej, а dzisiaj Zaby: — Kanapa mahoniowa, 6 fotelów, 6 krzesel на sprężynachъ galwanizowanychъ, jedwabnychъ materja kryte, stol przedъ kanapą 2 zwierciadła і 2 stoliki до kart, przedъ kilką lamy зъ Petersburga sprowadzone. (648)

MEODY CZŁOWIEK dobrej konducy umiejący czytać і pisać, zyczący zająć miejsce kanmerdynera lub też inne в tymъ rodzaju, dowiedzieć się на Popławskiej ulicy в domu Inżyniera Sokolowskiego а Anieli Ostrowskiej. 3.

3. В majątku Pułskowskiego в poblizu stacji Ucian, Tauroginy, jest до sprzedania bydła sztuk 160; ktoby chciał kupić może powziąć wiadomość в tymże majątku. (629)

1. Wileński rządъ gubernjalny ogłasza, iż в skutekъ postanowienia swego 9 sierpnia 1861 roku następnego, dla znielenia nie mogącъ według prawa istnieć posiadłości tradycyjnęj од watełki Klary Zasimowskiej co до folwarku Łękwoszczyna і uczestkowi Oziembłowszczyna zmarłego szlachcica Ignacego Markiewicza і zapłacenia Zasimowskiej należącъ jej summy за акtemъ tradycyjnemъ в ілосці 435 rub. 67 k. і за wyrokiemъ Oszmiańskiego sądu powiatowego 1,379 rub. 85 k., wystawiony zostaje на publiczną sprzedażъ rzeczony folwark Łękwoszczyna зъ uczestkiemъ Oziembłowszczyna spadkobiercówъ rzeczony Markiewicza, в Oszmiańskimъ powiecie в 2-mъ stanie polożone, ocenione в stosunku dziesięcioletniego dochodu czystego 845 rubli, і dla uskutecznienia тѣй sprzedaży в Oszmiańskimъ sądzie powiatowymъ będzie się odbywałъ targъ d. 24 kwietnia 1862 r., ze zwykłym we trzy dni przetargiem. Zyczący rozpatrywać papiery, тѣй publikacji і sprzedaży тyczące się, mogą je widzieć в tymże sądzie powiatowym. Dnia 13 września 1861 roku.

Radca *Giecold*.
Sekretarz *Komar*.
Nacz. Stolu *Kodź*. (634)

3. Pełniący obowiązekъ marszałka szlacheckiego gubernii Grodzienkiej, stosownie до 93 punktu 9 Tomu Zb. Pr., ma honorъ zawiadomić szlachtę тѣже gubernii, że зъ дозволенія JW. zarządzającego ministerstwemъ sprawъ wewnętrznychъ, rozpoczyna się в mieście Grodnie dnia 5 lutego 1862 roku czynności zwyczajnego gubernjalnego zgromadzenia szlacheckiego, а trzema miesiącami przedъ тѣмъ, to jest в dniu 5 listopada 1861 roku mają się odbyć в miastachъ powiatowychъ zgromadzenia powiatowe. Szlachta zatemъ, mającъ prawo uczestniczenia в takowychъ zgromadzeniachъ, raczy до nichъ przybyć в oznaczonychъ terminachъ. M. Grodno. Dnia 13 września 1861 roku.

Peł. ob. gubernjalnego, marszałekъ powiatu Sokolskiego O. *Beer*.
Sekretarz *Zolkowski*. (640)

3. Komitetъ gospodarczy Aleksandrowskiego korpusu kadetów, wzywa zyczącychъ на dostarczenie од 1 stycznia 1862 до 1 stycznia 1863 r., до stolonowania kadetów: mąki, krupъ różnychъ, zapasówъ warzywnychъ, jako to: kartofli, buraków і t. d., masła, oliwy, miodu, cukru, herbaty, ryby, mięsa і dalszychъ zapasówъ żywności, mydła і dla koni: owsa, siana і słomy, orazъ naczynia stolowego fasonowego і drewnianego; targi będą się odbywały d. 16 і przetargi 20 nist. października. Zyczący uczestniczyć в tychъ targachъ, raczą przybyć до komitetu gospodarczego korpusu о godz. 10 зъ rana, зъ правными на право uczestnictwa в przedsięwzięciachъ handlowychъ świadczeniami і pewnymi zastawami. Warunki można widzieć codziennie в kancelarji korpusu. (621)

3. Wileński kupiec 2-jej гильдіи *Abramъ Efronъ* і pełnomocnikъ bankiera Wilenskiego *Hejmana Marcinkiewicza* wyjeżdżają за границу.
Ass. koll. *Zubowicz*. (633)

3. W ogrodzie Strumiłowskiemъ в m. Wilnie sprzedają się świeżо otrzymane зъ Hollandji CEBULKI kwiatowe (Hyacinthen) зъ nazwiskiemъ од 20 до 30, а безъ nazwiska од 10—20 kop. за sztukę; Tacety од 15 до 20 k.; Narcyzy по 5 k.; Tulipany од 3 до 5 k. за sztukę. — Równieżъ sprzedają się nowe і modne kwiaty в wazonachъ, jako to: Bigonie, Rex, Alexander von Humboldt, Madame Wagner і inne од 50 до 200 k. за wazon, Fikleje, Dracety і inne; równieżъ można zamawiacъ bukiety в każdymъ czasie.
Krako і Weller.
Ogrodnikъ зъ Hannoveru. (623)

Jest до zbicia KOCZ-KARETA Warszawska зъ pakami, на leżącychъ, ressorachъ mocnejъ roboty і mało używana poczworna. Dowiedzieć się można в domu, pod N. 146, przy Bernardyńskiej ulicy.

3. Mamъ за obowiązekъ donieść, że mechanikъ panъ Józefъ Jakuszyk, mieszkający в sąsiednimъ zenna majątku Dostojewie, robił у mnie в majątku moimъ DUBOŁ polożonymъ в gubernii Mińskiej в powiecie Pinskiemъ, próby зъ zniwiarką swego utworu, przezъ latъ pięć, leczъ zawsze uważałemъ ją за nieodpowiednią до użycia; в roku niniejszymъ trzy zniwiarki jednocześnie byly в ruchu в tymże moimъ majątku і wyjęły zboża morgów kilkadziesiąt, każda wyżyna, на godzinę morg, то jest за zencówъ dziennychъ pięć і до sześciu. Poruszano parą koniami mierzynami, jeden chłopakъ konie popędza, а maszyna sama znie і równo kupki składa до wiązania, potrzeba dla uprzątnienia, uwiazania і popędzania koni robotnikówъ piętnastu; żęły najdokładniejъ wzdłużъ і wpoprzekъ zagonówъ, nie rwącъ і nieplaczącъ і зъ kłosówъ niewybijającъ ziarna. Uznawszy те maszyny praktyczną zrobilemъ umowę на zbudowanie osmiu zniwiarekъ до następnego zniwa 1862 roku, за każdą zniwiarkę по tysiącъ złp., зъ warunkiemъ, aby osie żelazne teozone byly grubszе і kolka trybowe odlewane, bo kute зъ ręki nie mogą być takъ regularne зъ przyczyny nieumiejętności naszychъ kowali. Dnia 27 sierpnia 1861 roku.
Józefъ Kurzeniecki. (627)

2. Une demoiselle d'une noble famille de l'Allemagne agée de 22 ans, qui parle et enseigne parfaitement la langue française, anglaise et allemande, le dessin, les commencemens de la musique et le sciences elementaires, pourvue de meilleurs certificats, cherche une place comme institutrice ou gouvernante. On s'adresse а M-me Josephine Hackenberg а Fridrichsham, Finlande. (647)

RAKOWSKI ANTONI udziela lekcji francuzkiego języka, muzyki на FORTEPIANIE. Ktoby zyczyłъ pobierać takowe, niechъ się zgłosić до W. P. Konkolowicza, przy ulicy Dworcowej в domu ks. Ogińskiego, на przeciwъ S-to Jankińskiej apteki. 3. (635)